

[Larsen (Bjerre).]

tydeligt mere behersket form. Det er jo forklarligt, at der udtrykkes en beklagelse af det skete med hensyn til kornpuljen.

Det fremgår endvidere af udtalelsen, at det særlig er brødkornsprisen, der skulle have været noget højere, og partiet havde håbet på en efterbetaling af 2 kr. pr. tønde leveret brødkorn. Dette forhold kommer landbrugets folk nok over. Jeg finder den fastsatte brødkornspris rimelig, og det er ikke mit indtryk — når jeg har talt med landmænd —, at det betyder noget for dem i deres økonomiske dispositioner. Men jeg forstår godt, at der gives udtryk for utilfredshed i denne mindretalsudtalelse, for det kan jo ikke overlades til partiet venstre alene at rumle med denne sag.

Endnu et mindretal har afgivet en udtalelse: Danmarks retsforbund kan gå med til noget, men går imod noget andet — facit må vel så blive nul; men det undgår tinget formentlig ikke at få en redegørelse for af det ærede medlem hr. Tholstrup.

Efter disse bemærkninger skal jeg anbefale det høje tings medlemmer at stemme for ændringsforslag nr. 1 til § 1, stillet af landbrugsministeren og tiltrådt af hele udvalget, hvorefter i stk. 1, 3. linie, „15 pct.“ ændres til: „20 pct.“, og ændringsforslag nr. 2, der er tiltrådt af udvalget med undtagelse af det ærede medlem hr. Tholstrup, hvorefter der i § 2, 2. linie, efter „kvanta“ indsættes: „udenlandsk eller indenlandsk“.

Hans Pinstrup: Som afslutning på 9 års for landbruget tyngende tvangsaflevering af korn giver kornlovens administration siden kornforligets afslutning den 30. april ikke udtryk for nogen vilje til at gøre ret og skel i henhold til overenskomsten og er endnu mindre udtryk for nogen som helst forståelse af landbrugets indsats på dette område til sikring af det samlede danske samfunds ernæring under krig og afspærring. Som priser og forsyningsmuligheder for korn i dag ligger, er det mig uforståeligt, at ministeren ikke straks ved forslaget forelæggelse gik ind for forligets forudsætning med 20 pct.s nedsættelse af udskrivningen; megen misstemning kunne da være undgået. Det er for mig en tilfredsstillende, at samtlige partier gennem det stillede ændringsforslag anerkender denne forudsætning, ligesom det for landbruget er meget afgørende, at der skabes klarhed om dette forhold, så man i de tusind landbrugsbedrifter nu ved, hvordan man kan planlægge produktionen.

Overenskomsten om kornloven omhand-

lede to hovedpunkter: for det første udskrivningens nedsættelse med 20 pct., for det andet fordelingen af kornpuljen til bestemte landbrugsformål. Ved ændringsforslaget om 20 pct.s nedsættelse sker den ene del af overenskomsten fyldest. Helt anderledes ligger det derimod med forligets anden del: kornpuljen og dens anvendelse. På overenskomstdatoen, den 30. april 1948, var kornpuljen af ministeren opgivet at andrage 24 mill. kr., og ud fra denne forudsætning blev aftalen truffet partierne imellem. Først under forhandlingerne om det foreliggende lovforslag oplystes det, at kornpuljen på de 24 mill. kr. ikke eksisterede, og at den pr. 30. april kun androg 9,1 mill. kr. Aftalen partierne imellem er følgelig truffet under forkerte forudsætninger, der fuldkommen ændrer forligets grundlag, og som er uden sidestykke indenfor dansk administration.

Mon der er nogen, der er i tvivl om, hvordan socialdemokratiet ville have reageret, om der havde siddet en venstreregning og tilsvarende millionbeløb blev undraget interesser, som for socialdemokraterne var meget afgørende, og det trods indgåede aftaler? Det ville såmænd være blevet til både bål og brand. Men nu da beløbene unddrages de mange tusinde landbohjem, finder man det nærmest rimeligt, at vi takker for, at det dog ikke er endnu værre. Se, det overstiger imidlertid mine kræfter. Nogen fyldestgørende forklaring på, hvordan det fejlagtige grundlag er fremkommet, er det ikke lykkedes at få i udvalget, men måske ministeren, når han får ordet, vil give en sådan. Dog må det forudsættes — det tvivler jeg ikke om —, at ministeren ved forligets indgåelse var uvidende om fejlopgørelsen. Spørgsmålet bliver derfor om administrationen af kornpuljen fra aftalens indgåelse indtil dato.

Det er min og mit partis opfattelse, at fra det øjeblik, forliget var indgået, måtte kornpuljen være båndlagt til de formål, der er anført i overenskomsten og loven. Ellers ville aftalen jo være værdiløs, og derfor må vi meget skarpt vende os imod, at der desuagtet er udbetalt store beløb af kornpuljen til helt andre formål end dem, overenskomsten fastlagde. Dette er efter vor opfattelse i afgjort modstrid med forligets forudsætninger. Uanset hvilke formål kornpuljen forinden havde tjent, måtte f. eks. billiggørelse af brødkorn efter forligets afslutning være et bevillingsspørgsmål som utallige andre, der tjener til befolkningens forsyning med billige varer, og når det af finansudvalget bevilgede beløb hertil ikke